

givne i de seneste Tider, har selvfølgelig i høj Grad vanskeliggjort det for mange studerende at fremskaffe de Midler, som er nødvendige for, at de kan fortsætte Studierne ved Lærestalterne herinde. Deres Budgets Udgiftsside har jo faaet en Vægt, som ganske bringer det ud af Balance, og det er derfor særdeles ønskeligt, at der gives Indtægtssiden et Tillæg, saaledes at de kan komme gennem disse vanskelige Tider. Jeg mener da, at Loven af 9. Juni forrige Aar om Dyrctidshjælp til Kommunitetsalumnere, som er gældende for Finansaaret 1916—17, naturligvis maa forlænges for Finansaaret 1917—18, ligesom jeg ogsaa finder det naturligt, at de polytekniske Eksaminander, som oppebærer Understøttelse under Kommunitetets Udgiftspost I., falder ind under Loven. Paa mit Partis Vegne kan jeg da varmt anbefale Lovforslaget til hurtig og uforandret Vedtagelse.

Oluf Jensen: Jeg skal ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 196 af 17. Juli 1915 om midlertidigt Tillæg til almindelig borgerlig Straffelov af 10. Februar 1866.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 149).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, at den gældende Lov forlænges for et Aar i den Skikkelse, som den i sin Tid fik ved det Arbejde, som blev gjort i dette høje Ting. Da det altsaa er dette Ting, som har formet Lovforslaget, haaber jeg, at dette maa blive modtaget med Velvillie. Jeg vil tillige gerne bede om, at det maa blive behandlet hurtigt, thi den 24. Januar skulde Lovforslaget helst være stadfæstet for at kunne indrykkes i Lovtidenden, saa-

ledes at der kan være den normale Periode af 8 Dage inden 1. Februar.

J. Pedersen: Jeg skal indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget, som det foreligger. Det er rigtigt, som den ærede Justitsminister sagde, at Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse er formet af Landstinget, og det er sagt om det, at det derved er blevet væsentlig forringet. Vi, der var med til at forme det, mener jo derimod, at det er blevet forbedret, og i hvert Fald tror jeg, at Loven i dens nuværende Skikkelse er ret uskyldig, og det er en god Ting ved et Lovforslag, at det er uskyldigt. Jeg tror ikke, det har megen Betydning, om Loven forlænges eller ej, men da jeg, som sagt, ikke mener, den kan antages at kunne gøre nogen Skade, og da det vilde være et Slags Indgreb i Borgfreden nu at ville give sig til at forkaste dette Lovforslag, vil jeg anbefale, at man vedtager det, idet jeg med Sikkerhed gaar ud fra, at hvis der ikke er Brug for Loven i det Aar, hvormed den nu foreslaas forlænget — altsaa hvis Krigen ophører forinden —, vil Ministeriet ikke ønske at opretholde den.

Poul Rasmusen: Da den Maade, hvorpaa den gældende Lov er blevet administreret, har været Genstand for stærk Kritik, finder vi fra vor Side det rigtigt, at dette Forhold undersøges nærmere, og at Sagen derfor efter Forhandlingens Slutning henvises til Behandling i et Udvalg.

Nordby: Jeg ønsker at sige, at jeg nu som tidligere er en Modstander af den Lov, som ønskes forlænget ved det foreliggende Lovforslag, og jeg vil derfor, saafremt der ikke kommer Oplysninger, der kan omstemme mig, stemme imod Lovforslagets Vedtagelse ved tredje Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Poul Rasmusen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.